

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 11/2017

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 17.09.2019. ГОДИНЕ

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
одржаног дана 17.09.2019. године**

Председник већа: 17.09.2019. година, 14 и 35.

Председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду, Одељење за ратне злочине К По2 број 11/17 против оптуженог Плавањац Јоје, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 КЗ СРЈ и оптуженог Наранчић Здравка, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 КЗ СРЈ у помагању у вези са чланом 24 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва - Тужитељства Босне и Херцеговине, Посебно одељење за ратне злочине број Т20 00 КТР3006572 13 од 31.12.2013. године, потврђена дана 07.01.2014. године, а преузета и уређена оптужницом Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије КТО.4/17 од 26.12.2017. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине доктор Бруно Векарић,

-оптужени Јоја Плавањац,

-оптужени Наранчић Здравко,

Присутни браниоци оптужених:

-бранилац оптуженог Плавањац Јоје, адвокат Александар Ивковић, по пуномоћју у спису,

-бранилац оптуженог Наранчић Здравка, адвокат Јасминка Кузовић.

Да ли је приступио сведок [REDACTED]? Имам обавештење да јесте.

Приступио сведок [REDACTED].

Није приступио сведок [REDACTED]. Позив сведоку није могао бити уручен на адресу из списка. Према извештају Службе за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима и повратници здруженој списима, сведок је одсељен са адресе.

У судници су присутна лица: [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED].

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Наставља се главни претрес прекинут дана 06.06.2019. године у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање тока главног претреса, препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Током овог кривичног поступка од сведока које је предложило Тужилаштво за ратне злочине дакле нису испитани сведоци [REDACTED] и [REDACTED]. Присуство сведока [REDACTED] није могло бити до данас обезбеђено преко познатих адреса суда, нити је могао бити остварен телефонски контакт преко познатих бројева телефона са сведоком [REDACTED].

Приступио је сведок [REDACTED], те позивам да се уведе [REDACTED]

Испитивање сведока [REDACTED]

[REDACTED], је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Идентитет сведока утврђен увидом у путну исправу – пасош издат од државних органа [REDACTED] под бројем [REDACTED]

Сведок [REDACTED] рођен дана [REDACTED] године.

Само, пасош издат од полицијских органа [REDACTED], је ли тако?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] ја мислим.

Председник већа: Овде нешто пише [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Рођен у [REDACTED].

Председник већа: МУП Републике, [REDACTED], ово је број. Ви сте рођени у [REDACTED]

Сведок [REDACTED].

Председник већа: Дакле, рођен дана [REDACTED]. године у [REDACTED].
Реците ми име Вашег оца?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED] По занимању сте?

Сведок [REDACTED]: Трговац сам завршио, али радим као возач.

Председник већа: По занимању трговац. Радите самостално, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Не, не радим, у фирми радим.

Председник већа: Добро, запослен. Реците ми да ли познајете овде присутне оптужене, окренућете се, они седе иза Вас, Плавањац Јоја и Наранчић Здравко.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Кога познајете од њих и како их познајете?

Сведок [REDACTED]: Познајем, они су из града из којег сам ја, познамо се.

Председник већа: Нисте у сродству са њима?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Нисте у завади?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Добро. Да ли Вам је познато, дужна сам да Вас упозорим, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело.

Да ли Вам је јасно ово упозорење суда?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону.

Да ли Вам је јасна ова поука суда?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Као сведок дужни сте да положите заклетву. Заклетва која је прописана у Закону о кривичном поступку гласи, Ви ћете поновити за мном да ли се заклињете на овај начин: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок [REDACTED]: Заклињем се својом чашћу да ћу говорити истину.

Председник већа: Добро. Да ли се заклињете на овакав начин?

Сведок [REDACTED]: Заклињем, да.

Председник већа: Заклињете се.

Сведок упозорен, поучен, у смислу члана 95 став 1 и 2 ЗКП-а, након положене заклетве у смислу члана 96 ЗКП-а, изјави:

Ви сте испитани пред Кантоналним тужилаштвом Унско-Санског кантона Бихаћ дана 10.02.2012. године у предмету који је тада био вођен. Да не диктирам поново ознаке. Дали сте детаљно исказ па ми најпре реците да ли остајете у свему при овом исказу који сте тада дали? Да ли имате нешто да измените или да додате? А све везано за овај догађај за који су оптужени Плавањац Јоја и Наранчић Здравко који се десио у просторијама Основне школе "Петар Кочић" у Босанској Крупи током 1992. године.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Немате ништа да измените? Ја Вас позивам да овде пред овим већем, пред окривљенима, њиховим браниоцима, тужилаштвом се изјасните о свему, свим околностима којих се сећате.

Сведок [REDACTED]: Ја нисам... Значи била су три вода војне полиције, ја сам био командир једног вода војне полиције који није био ту на дужности.

Председник већа: Три вода војне полиције, мислите три чете?

Сведок [REDACTED]: Три вода.

Председник већа: Три вода војне полиције. При?

Сведок [REDACTED]: Једна чета.

Председник већа: То је било које место, за које подручје?

Сведок [REDACTED]: За читаву Крупу.

Председник већа: За Босанску Крупу, подручје Босанке Крупе, добро.

Сведок [REDACTED]: Два вода су обезбеђивала доле притвор и смењивали смо се, да ли на двадесет, мјесец дана, не сјећам се баш тачно, и кад се све то десило мој вод није био тамо, ја сам дошао накнадно послвије два, три дана. И о томе се ништа није причало и ја не знам ништа више, у бити није се причало, дошла су ту два полицајца, преузми смјену, ништа није, смјена се изврши.

Председник већа: Добро. Ви сте се мало детаљније тада изјаснили, али ево можете нам рећи, ја ћу само мало да Вам помогнем, да Вас подсетим. Када сте Ви први пут сазнали, шта сте сазнали о овом догађају, када сте први пут сазнали?

Сведок [REDACTED]: Ја се не сјећам сад тачно кад сам сазнао кад је то, не одмах, послвије којег времена се то чуло или причало, ја не могу тачно сад да кажем.

Председник већа: Не сећате се кад сте сазнали? А шта сте сазнали?

Сведок [REDACTED]: Па да се то десило.

Председник већа: Шта?

Сведок [REDACTED]: Да је било то убиство у школи, то сад, то је прича. Ја нити сам присуствовао...

Председник већа: Добро. А да ли се сећате ко Вам је причао?

Сведок [REDACTED]: То није причао нико мени лично, то су причали овако...

Председник већа: Причало се када се састанете са осталима из тог краја или припадника војне полиције.

Сведок [REDACTED]: Јасно...

Председник већа: Реците ми конкретно чега се сећате? Шта сте чули ко је убијен, ко је извршио убиство, којим поводом?

Сведок [REDACTED]: Ја не познајем те људе нити знам ко су, овај, ја мислим да се у том моменту причало је Плавањац, да је...

Председник већа: Ко?

Сведок [REDACTED]: Плавањац.

Председник већа: Ко? Како је име том Плавањцу?

Сведок [REDACTED]: Јоја или не знам.

Председник већа: Причало се да их је убио Јоја Плавањац. Ко је то причао да ли се сећате?

Сведок [REDACTED]: Не сећам се.

Председник већа: Добро. Осим Јоје Плавањца да ли се помињало још неко лице које је учествовало у томе?

Сведок [REDACTED]: Ја не знам, не знам, не сећам се.

Председник већа: Не сећате се?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Да ли се не сећате да се помињао још неко или се не сећате ко се помињао?

Сведок [REDACTED]: Не сјећам да ли су помињали још некога.

Председник већа: А да ли се сећате ко је тада у затвору био од стражара? Колико је стражара било у затвору, колико је требало да буде?

Сведок [REDACTED]: По два су стражара била, ко је био то не знам. У тој смјени и остало, то не знам ко је био.

Председник већа: Да ли познајете Наранчић Здравка?

Сведок [REDACTED]: Да, познајем га.

Председник већа: Да ли сте чули да је и он тада био или не?

Сведок [REDACTED]: Можда..не сећам се да ли је он.

Председник већа: Не сећате се за њега, добро. Кажете да су била два стражара. Које су околности због којих би могао да буде један стражар у затвору уместо два?

Сведок [REDACTED]: Не би требало да буде један, не знам.

Председник већа: Увек је требало да буду два? Зашто два?

Сведок [REDACTED]: Па два ако треба нека потреба да излази да може један да контролише, да испрати до тоалета или негдје, не знам, али је по два, у пракси било по два.

Председник већа: Добро. Да ли је Вама познато колико је тада у то време тог догађаја било лица у овом затвору?

Сведок [REDACTED]: Свих укупно? Можда 25-30 људи.

Председник већа: Добро. Да ли сте Ви одлазили у тај затвор?

Сведок [REDACTED]: Ријетко, пар пута можда.

Председник већа: Којом приликом сте одлазили?

Сведок [REDACTED]: Онако, ништа нисам, чисто да видим горе шта се ради.

Председник већа: Која је била процедура да се уђе? Да ли је могао да уђе било ко или сте требали да се најавите, да добијете посебно неко одобрење, како је то текло опишите нам кад сте Ви одлазили?

Сведок [REDACTED]: Па ја нисам морао, није требало никакво одобрење и остало.

Председник већа: Како сте Ви ушли у тај затвор?

Сведок [REDACTED]: Па ако је стражар, ја сам ушао нормално, стражар откључао ми и ушао. Ја сам ту пар пута био.

Председник већа: Добро. А да ли сте имали неки налог, да ли било ко може тако да уђе где су притворена лица? Како сте ви третирали та лица која су ту? Да ли су то били ратни заробљеници, да ли су то били цивили? Ко је ту био? Ко је држан у том затвору?

Сведок [REDACTED]: Било је заробљеника, било је и цивила.

Председник већа: Зашто су та лица била ту затворена?

Сведок [REDACTED]: Они су затворени, па су ишли у размјену, пошто је остало много Срба у Бихаћу.

Председник већа: Претпостављам да нисте притварали лица да би имали предмет размене? Да ли је постојао неки разлог због чега сте баш та лица ту притворили? Због чега су била притворена та лица?

Сведок [REDACTED]: За неке се сумњало да су имали оружје или остало па су притварани.

Председник већа: Да ли су та лица претходно испитивана па су онда, донета одлука, да ли је донета нека одлука да они буду ту смештени у том затвору?

Сведок [REDACTED]: Вјероватно јесте, ја не знам, на тој инстанци вјероватно је донета одлука, неко је виши. Ја нисам упућен.

Председник већа: Добро. Ту су била лица муслиманске народности је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: А било је и лица српске?

Сведок [REDACTED]: Било је у једном моменту можда два, три, било је и српске.

Председник већа: Како сте ви третирали ту школу у том периоду? Као казнено-поправни завод или како сте третирали?

Сведок [REDACTED]: Па нисмо ништа, то је једноставно било због тих размена, третирали су нормално, имали су храну као и ми.

Председник већа: Добро, имали су храну, а зашто су затворени? Зашто је рецимо затворен баш, да не узимамо пример, зашто је затворен рецимо [REDACTED], а не неки његов комшија или рођак?

Сведок [REDACTED]: Вјероватно се задесио ту, не знам ја, на том мјесту заробљен.

Председник већа: Да ли је у то време било припадника муслиманског народа, бошњачког народа који није био затворен него је живео слободно у својим кућама?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Јесте. Дакле, та лица која су била затворена постојао је неки разлог због чега су затворена. Да ли сте ви њих сматрали припадницима друге стране у сукобу или активистима или који разлог, да ли можете да нам кажете?

Сведок [REDACTED]: Ја лично не знам, јер је чета војне полиције формирана послџе отпочињања рата, после отпочињања, послџе мјесец дана и више. То је мање више су сви били ...

Председник већа: Ово је догађај из августа месеца `92. године.

Сведок [REDACTED]: Из августа, то је у реду, тад је већ формирана, али већ су били затвореници, притвореници и раније.

Председник већа: Ко их је притворио?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: Не знате ко их је притворио?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: А зашто сте Ви одлазили тамо?

Сведок [REDACTED]: Ишао да видим је ли све у реду и то.

Председник већа: А зашто да видите је ли све у реду? Шта подразумева да ли је све у реду? Шта сте контролисали, ево реците?

Сведок [REDACTED]: Нисам ништа, одлазио да видим стражаре, да обиђем, да видим да ли су они смјештени тамо, да ли имају све потребне услове и то.

Председник већа: Ко Вас је слао да видите?

Сведок [REDACTED]: Мене нико ...

Председник већа: Ви сте то самоиницијативно?

Сведок [REDACTED]: Ја сам у Крупи кад сам био ја сам био, ако сам са водом онда сам био сам, а друга два вода су била у Јасеници, они су обезбеђивали команду. Па се слало из Јасенице, Јасеница је једно село, једно мјесто 16 километара удаљено од Крупе.

Председник већа: Само моменат. Ви сте значи припадали тој војној полицији, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: И Ви као војни полицајац поступате у складу са својим обавезама и дужностима је ли тако, које су утврђене. Зашто Ви одлазите, да ли имате ту обавезу, да ли Вам је утврђена та обавеза да обиђете тај затвор, притвор и видите шта се тамо дешава или сте Ви сматрали да

Сведок [REDACTED]: Па није, онако, чисто можда сам био пар пута, самоиницијативно, без икаквог повода, без ичега.

Председник већа: Добро. Да ли сте неке реферисали шта сте затекли, које проблеме сте уочили?

Сведок [REDACTED]: Па тад док смо ми били није било неких проблема, макар се ја не сјећам. Ако се реферисало, ако се преносило онда се преносило вишем командиру.

Председник већа: Па да ли сте Ви преносили Вашем вишем командиру?

Сведок [REDACTED]: Па ја нисам имао никаквих проблема.

Председник већа: Па да ли сте неког обавестили да сте у оквиру Ваше службе обишли и затвор?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Не. Да ли сте Ви приватно ишли код тих стражара?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Добро. Кажете нисте имали ту обавезу. Па зашто одлазите? Дајте нам неко објашњење.

Сведок [REDACTED]: Па нема објашњења, ето. Одем да видим је л` су горе и све остало, нема објашњења нити шта ја знам.

Председник већа: Па да ли сте знали ко је све горе и зашто је горе?

Сведок [REDACTED]: Како да ли сам знао?

Председник већа: Како бисте проверили да ли је све у реду, ако дођете тамо и видите 5 лица, а треба да их буде 50?

Сведок [REDACTED]: Није нико бројао, ако отворимо врата, ако видиш све је у реду, све је мирно.

Председник већа: Питате стражара је ли све у реду?

Сведок [REDACTED]: Па све је у реду, стражара.

Председник већа: А пре него што уђете? Јесте ли улазили тада у просторије ове школе?

Сведок [REDACTED]: Школе?

Председник већа: Па та школа, школа "Петар Кочић" је била затвор, је ли тако? Пре него што уђете, да ли се јавите, да ли позовете стражара, да ли он изађе да види да ли сте Ви? Да ли су Вас ти стражари познавали? Како Вас они пусте да уђете?

Сведок [REDACTED]: Па закључано је, под кључем је, у осталом мора да изађе да види које, ако лупам ...

Председник већа: Улазна врата су закључана кључем?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Шта Ви њима кажете ко сте и зашто долазите?

Сведок [REDACTED]: Па ваљда познају ме.

Председник већа: Дакле, сви су Вас познавали. Да ли Вам је познато да је Наранчић Здравко био стражар?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Па како су Вас сви познавали? Наранчић Здравко сам тврди да је био стражар?

Сведок [REDACTED]: Да, али не у мом воду.

Председник већа: А Ви сте одлазили само када су тамо стражари Вашег вода. А како сте знали да су они тог дана или те ноћи дежурни у затвору?

Сведок [REDACTED]: Да су дежурни? Па имали смо смјештај код општине и суда и ту смо били сви стационирани.

Председник већа: То је било близу ове школе?

Сведок [REDACTED]: Пар стотина метара, 500 метара можда.

Председник већа: Пар стотина метара. Добро. Ви нисте значи у време овог догађаја, Ваш вод није био ту?

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Председник већа: А да ли је неко био ту стациониран, неки вод војне полиције?

Сведок [REDACTED]: Да, био је вод од [REDACTED].

Председник већа: Да ли знате, да ли су они реаговали, да ли су они чули шта се дешава?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: Да ли сте некада са тим [REDACTED] о томе, [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Председник већа: Нисте причали. Реците ми, кажете ми да су врата била закључана, да ли Вам је познато у колико просторија су била притворена лица?

Сведок [REDACTED]: У сали су била притворена та два Србина што су била, ако је у том периоду, знам да су били, они су били у другој просторији одвојени.

Председник већа: Добро, Ви кажете за размену, како сте их размењивали? Да ли су то били ратни заробљеници? Како сте их размењивали, по ком основу? По ком принципу?

Сведок [REDACTED]: Како је то, то је цивилна структура, број људи који 30,40 не знам ни ја, па договоре са федералном страном, па се онда састају негдје и размењују, нисам упућен.

Председник већа: Реците ми тада у Босанској Крупи, да ли је било муслиманског становништва?

Сведок [REDACTED]: Јесте. То је био август, у августу сте рекли.

Председник већа: Да, почетак августа.

Сведок [REDACTED]: Можда и није тад у августу било.

Председник већа: А је л` живело раније ту муслиманско становништво?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: И где су они, јесу се они одселили или шта је било?

Сведок [REDACTED]: Преко стране, са друге стране су били ...

Председник већа: Колико је то било далеко од Босанске Крупе?

Сведок [REDACTED]: То је било у Крупи, само нас ријека дијели.

Председник већа: Молим?

Сведок [REDACTED]: Само нас ријека дијели, лева и десна обала.

Председник већа: Када су они отишли и зашто су отишли?

Сведок [REDACTED]: Не знам, они су исељени можда после свих тих дешавања с почетка рата, послије два, три мјесеца, не сјећам се тачно.

Председник већа: После почетка рата они су отишли?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Зашто? Је л` било неког оружаног сукоба? Ко је држао ту територију? Кажете било је војне полиције.

Сведок [REDACTED]: Ту десну обалу Уне су држали Срби, лијеву су обалу држали Муслимани.

Председник већа: Муслимани. И сво муслиманско становништво је отишло. Како су ова лица задржала овде у овој школи у притвору када су сви кажете отишли?

Сведок [REDACTED]: Па они су остали за размијену и остало је колико је било људи да се размијени.

Председник већа: А зашто баш они?

Сведок [REDACTED]: То не знам ја.

Председник већа: Не знате, добро. Да ли Вам је познато да су били ухапшени неки младићи који су називани као "Група Јокс"?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Није Вам познато. Да ли Вам је познато да су тада у школи убијени ти младићи?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Није Вам познато. Добро. Да ли имате неко питање тужиоце? Да ли имате још нешто да изјавите пре него што отпочнемо са питањима?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Немате. Тужиоце, ово је Ваш доказни предлог, да ли имате нека питања за сведока [REDACTED]?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поштовани суде, немам питања.

Председник већа: Немате питања. Да ли браниоци имају питања?

Адвокат Александар Ивковић: Судија, адвокат Александар Ивковић, бранилац оптуженог Јоје Плавањца. Имам за сведока једно питање. Колико сам Вас ја разумео Ви сте рекли да сте и тако раније сте рекли, у ранијем поступку, да сте после овог догађаја чули да се помињало име Плавањца Јоје?

Сведок [REDACTED]: Нисам знао у том моменту ништа.

Адвокат Александар Ивковић: А о ком моменту говорите Ви то?

Сведок [REDACTED]: Кад се десило то...

Адвокат Александар Ивковић: Значи тада '92. године у августу?

Сведок [REDACTED]: Тад нисам знао ништа, тад нисам био ту.

Адвокат Александар Ивковић: Добро. А од тог момента па до данас да ли сте чули да се касније помињало још неко друго име?

Сведок [REDACTED]: Од тог можда се помињао отац Јоје Плавањца.

Адвокат Александар Ивковић: Када се то можда помињало име оца?

Сведок [REDACTED]: Чуо сам и то....

Председник већа: Само моменат. Мало пре сам Вас питала, Ви сте рекли да нисте чули да се помиње било које име, сада кажете помиње се отац.

Сведок [REDACTED]: Да, да. Ја се извињавам, и отац се спомињао у неком....

Председник већа: Када се спомињао отац и од кога сте чули да се спомиње отац?

Сведок [REDACTED]: Исто после свега, ја се не сјећам, ја не знам тачно ни кад сам то чуо, да ли је то послје рата да ли је у рату, али се спомињао и Јоја и отац.

Председник већа: Добро.

Адвокат Александар Ивковић: Судија, је л` дозвољавате даље?

Председник већа: Да, да.

Адвокат Александар Ивковић: У ком контексту се помињало име оца Јоје Плавањца?

Сведок [REDACTED]: Не знам, да су били заједно, ко је шта је, ја тачно не знам.

Адвокат Александар Ивковић: Да ли сте чули да се причало да је та убиства извршио отац?

Сведок [REDACTED]: Не, нисам ништа чуо, нисам чуо.

Адвокат Александар Ивковић: Добро. Ја немам више судија питања, хвала.

Председник већа: Да ли други бранилац има питања?

Адвокат Јасминка Кузовић: Ја имам.

Председник већа: Представите се само.

Адвокат Јасминка Кузовић: Адвокат, бранилац Наранчић Здравка. Значи хтела бих само једно питање. Да ли су постојале неке писмене наредбе или упутства у вези понашања стражара?

Сведок [REDACTED]: Мислим да нису.

Председник већа: Окривљени да ли имате питање неко за сведока? Немате питања.

Ја ћу Вам предочити само нешто што сте Ви претходно изјавили, а што није баш сагласно с оним што тврдите сада. Ви сте тада рекли да су кључеве од овог затвора имали само стражари, да је било правило да нико ко није овлашћен не може да уђе у затвор. Навели сте да било ко да би дошао да би наишао на закључана врата, био би

пуштен тек када од стране стражара буде легитимисан и када би било утврђено да је овлашћен да уђе унутра. Шта значи "овлашћен да уђе унутра"?

Сведок [REDACTED]: Код стражара су, не сјећам се то, овај, код стражара су само били кључеви. Нико није имао писмено никакво да може да уђе унутра.

Председник већа: Добро. Како би стражар утврдио? Ви сте рекли, значи био би легитимисан од стране стражара. Да ли је то тачно што сте рекли?

Сведок [REDACTED]: Легитимисан?

Председник већа: Свако, рекли сте, било ко да је дошао наишао би на закључана врата, а био би пуштен унутра тек када би од стране стражара био легитимисан.

Сведок [REDACTED]: Кад би стражар утврдио ко је, нико у том моменту није имао, да, на то сам мислио, легитимацију.

Председник већа: Вас нису легитимисали јер су Вас знали ти стражари. И када би било утврђено да је овлашћен да уђе унутра. На основу чега су стражари утврђивали да ли је то лице овлашћено?

Сведок [REDACTED]: Нису они имали никакво писмено, то да се они мање више они све познају..., да отвори да га пита, да га нешто, он је могао да отвори врата и да га пита, неког да контактира са њима нешто... Није имао никаквих наредби неких писмених.

Председник већа: Добро, могао би да пита стражара. А да ли би могао да уђе у просторију где се налазе закључана, затворена лица?

Сведок [REDACTED]: Ме не би требало да може да уђе тамо.

Председник већа: Да ли сте Ви некада улазили у просторије где су они затворени?

Сведок [REDACTED]: Затворени, јесам. Нисам улазио ту, али сам отворио врата да видим је ли спавају, је ли све у реду.

Председник већа: Да ли сте Ви отворили или Вам је стражар отворио?

Сведок [REDACTED]: Стражар је отворио врата.

Председник већа: Ви сте такође рекли: стражар је могао касније да ухапси било које лице које би починило неки злочин јер је био наоружан и могао је употребити оружје. Зашто су стражари били наоружани у овом затвору?

Сведок [REDACTED]: Па сви смо били наоружани. Морали су да обезбеђују затворенике.

Председник већа: Ја сам Вам конкретно прочитала шта сте Ви рекли: стражар је могао касније да ухапси било које лице које би починило злочин јер је био наоружан и могао је да употреби оружје.

Сведок [REDACTED]: То је ситуација, могао је да ухапси. Сви су наоружани били.

Председник већа: Добро. Ви сте рекли да су затворена лица у Основној школи „Петар Кочић“ били већином цивили муслиманске националности са подручја Босанске Крупе, околних села и Каменграда.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Као и четири лица српске националности затворена због крађе и неког другог криминала. Зашто кажете за ова лица да су били цивили, за Муслимане?

Сведок [REDACTED]: Па, претпостављам да су били, били су у цивилном, били су, нису.

Председник већа: Нису ухапшени као припадници неке оружане формације или?

Сведок [REDACTED]: Не то, вероватно неки, ја нисам био ту, вероватно је неко био и са оружјем и остало. Ко је затваран ту, били су и цивили ту који су ту били, који су једноставно припремани за размену и остало.

Председник већа: Добро. Кажете да су затворене цивиле доводили на испитивање у просторије куће која се налазила иза суда, а спроводили би их војни полицајци. Да ли то значи да сте их третирали као неке заробљенике? Шта сте их испитивали, на које испитивање мислите?

Сведок [REDACTED]: Не, није од војних полицајаца нико испитивао.

Председник већа: Ко их је испитивао?

Сведок [REDACTED]: Па, из безбедности неко или...

Председник већа: Из безбедности. Дакле, на околности чињеница које су им познате, а које су вам могле бити од значаја или на околности њихових неких радњи?

Сведок [REDACTED]: Ја не знам, испитивали су значи безбедњаци, ко је испитивао, у којем својству и шта, зашто, ја стварно не знам.

Председник већа: Добро. Ви сте, такође у овом Вашем претходном исказу објаснили да Вам се једно од лица која су ту била затворена, пожалило на физичко малтретирање, злостављање од неког стражара по имену [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: И да сте Ви након тога наредили да то не чини.

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: С којим овлашћењем, како сте Ви имали овлашћење да наредите стражару како да се понаша? За шта сте имали овлашћење?

Сведок [REDACTED]: Па, људски је да се не понаша тако и да то не ради, да нема потребе да то ради затвореницима и остале санкционисати, не треба да он то ради.

Председник већа: Кажете, „ја сам стражара [REDACTED] одмах позвао на разговор, да ми објасни, зашто је то урадио и након тога га више није слао на смену да чува цивиле“.

Сведок [REDACTED]: Па, није.

Председник већа: Ко га није слао?

Сведок [REDACTED]: Ја сам био командир вода, могао сам да га пошаљем да иде на стражу.

Председник већа: Дакле, Ви сте били командир вода и Ви сте одређивали ко ће стражарити?

Сведок [REDACTED]: Ја сам имао, они су ишли наизменице, било је двадесет људи који су, распоред је направљен и смењују се.

Председник већа: Само да резимирамо. Дакле, ту су стражари били припадници вода војне полиције.

Сведок [REDACTED]: Војне полиције, јесте.

Председник већа: Да ли припадници свих, рекли сте да их је било четири вода, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Три вода.

Председник већа: Да ли припадници свих водова или само вода у коме сте Ви били?

Сведок [REDACTED]: Не, ја само за свој вод, односно свако је имао свој вод. Била су два вода на обезбеђивању тада, а трећи је био на обезбеђивању команде и значи други вод треба...

Председник већа: Значи два вода војне полиције вршила су обезбеђивање овог затвора?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: И Ви сте као командир вода одређивали ко ће да стражари, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Ја нисам, да, направимо распоред.

Председник већа: Командујете водом, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Па, добро, направимо распоред по два човека иду, смењују се и то.

Председник већа: Увек је било двоје, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: У две смене, тако.

Председник већа: Оптужени Наранчић и оптужени Плавањац тврде да је тада био само оптужени Наранчић стражар. Да ли Вам је познато, зашто се то десило?

Сведок [REDACTED]: Ја не знам, нисам ту био и нисам упућен.

Председник већа: Добро, Ви такође у овом Вашем претходном исказу кажете, познајете неке од стражара из тог вода и то Наранчић Здравка, а сада кажете да га не познајете? Па, реците ми, да ли Ви њега познајете или не?

Сведок [REDACTED]: Ја сам рекао да га познајем.

Председник већа: И он је био из вода [REDACTED], је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да. Ја сам и сад рекао да познам, да познам Плавањац Јоју и Наранчић Здравка.

Председник већа: Добро. Такође сте рекли да су Ваши полицајци сменили [REDACTED] на стражи у затвору око поднева другог дана, након што се догодило ово убиство?

Сведок [REDACTED]: Другог, трећег, ја не знам сада, да ли је то редовна смена или ванредна, ја то не знам која је.

Председник већа: Добро. И шта сте затекли, јесте Ви ишли после тога?

Сведок [REDACTED]: Не, ја нисам ишао, исто иду само два стражара, смењују два стражара и то је било то и наставе даље да се смењују.

Председник већа: Добро. Такође сте рекли, прво, да сте чули да је Јоја Плавањац ишао да тражи тог момка како би осветио своју мајку, али га није пронашао у затвору Основна школа „Петар Кочић“ и да је том приликом у затвору побио неке од затворених цивила. Рекли сте да остајете у свему при својим наводима. Да ли остајете и при овим наводима да сте то чули?

Сведок [REDACTED]: Да, чуо сам.

Председник већа: Такође сте рекли, „много касније, након више месеци, причало се да је те људе побио Јоја Плавањац који, колико му је познато, поводом ових убистава није лишен слободе, а у то време, када се о томе почело причати, као ни касније, није се спомињало ниједно друго име које би се доводило у везу са тим убиствима у Основној школи „Петар Кочић“ изузев имена Јоје Плавањца“. Сада сте помињали нешто и његовог оца. Па, можете да нам то разјасните?

Сведок [REDACTED]: Ја се не сећам јесам у том моменту чуо причу само Јоја Плавањац или је био и отац. Али то је то.

Председник већа: А зашто то тада нисте рекли, помињали оца, а сада помињете оца, након што Вам је бранилац поставио ово питање?

Сведок [REDACTED]: Па, нисам о том можда, у том времену нисам ни чуо ни.

Председник већа: Немојте сад јесам, па сад нисам. Да ли сте чули или нисте?

Сведок [REDACTED]: Јесам. Били су Јоја и отац његов.

Председник већа: Ко је то рекао?

Сведок [REDACTED]: То не знам.

Председник већа: Зашто то нисте рекли када сте испитани тада, 10.02.2012. године, него сте били јасни и децидни, да је тамо био само Јоја Плавањац и да се ниједно друго име није доводило у везу са тим убиствима у Основној школи „Петар Кочић“ изузев имена Јоје Плавањаца?

Сведок [REDACTED]: Помињао се Јоја Плавањац, био је Јоја и отац.

Председник већа: А зашто сте онда рекли? Јесте тада упозорени да морате да говорите истину?

Сведок [REDACTED]: То је истина.

Председник већа: Молим?

Сведок [REDACTED]: Ово је истина.

Председник већа: Па, зашто сте тада другачије рекли?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: Дајте нам неко објашњење прихватљиво.

Сведок [REDACTED]: Можда, не сећам се зашто сам то тако рекао. Знам да су били, са Јојом је био и отац.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Тако се причало.

Председник већа: Да ли Вам је познато како се зове отац Јоје Плавањаца?

Сведок [REDACTED]: Не могу да се сетим имена.

Председник већа: Да ли познајете тог човека?

Сведок [REDACTED]: Познавао сам, мислим да сам познавао.

Председник већа: Где је живео тај човек после овог догађаја?

Сведок [REDACTED]: У Дубовику.

Председник већа: До када је живео тамо?

Сведок [REDACTED]: То не знам.

Председник већа: Не знате?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: А где је живео Јоја Плавањац?

Сведок [REDACTED]: У Босанској Крупи.

Председник већа: До када је живео у Босанској Крупи?

Сведок [REDACTED]: До пада Крупе 1995. године.

Председник већа: А шта је било са њим даље, да ли знате где је отишао после тога?

Сведок [REDACTED]: То не знам, ми смо се раселили од Новог Града до Братунца како је где ко стигао.

Председник већа: Где Ви живите?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED]. А пре рата, где сте живели?

Сведок [REDACTED]: У Босанској Крупи.

Председник већа: У Босанској Крупи, познате људе из тог краја.

Сведок [REDACTED]: Познам.

Председник већа: Да ли је остало Срба у Босанској Крупи после рата?

Сведок [REDACTED]: Врло мало.

Председник већа: Врло мало?

Сведок [REDACTED]: Врло мало.

Председник већа: Колико сте Ви после рата били у Босанској Крупи?

Сведок [REDACTED]: Колико сам био пута? Не, нисам живео, није нико остао од Срба у Босанској Крупи, у том моменту су сви избегли 1995. када је пала Крупа, сви су избегли.

Председник већа: А у Јасеници?

Сведок [REDACTED]: Ни у Јасеници, ни у једном селу српском није остао нико од Срба.

Председник већа: Отац Јоје Плавањца је остао да живи по његовим наводима доле?

Сведок [REDACTED]: Али у том, после разграничењем та села, није остао да живи кад је била офанзива та, када је падала Босанска Крупа, Срба није било тамо у читавом Подгрмечу.

Председник већа: Где су били Срби?

Сведок [REDACTED]: Од Новог Града до Братунца.

Председник већа: Од Новог Града до Братунца?

Сведок [REDACTED]: Тамо где је расељено, односно Срби.

Председник већа: Добро. Да ли можете да нам кажете, Ви сте наводили имена неких лица која су била овде у затвору. Кога сте познавали лично? Помињали сте неког професора?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED], јел? Добро, [REDACTED], можете да прочитате, ја ћу Вам рећи све које сам познавао. Ја не сећам се сада имена, тридесет година је.

Председник већа: Ово сте се 2012. године изјашњавали.

Сведок [REDACTED]: Па, читао ми је имена, па сам ја онда одговарао и знам.

Председник већа: Ви сте рекли: „Неке од затвореника лично познајем, међу којима су [REDACTED], [REDACTED], професор из Босанске Крупе, [REDACTED], супруга професора, а сећам се да је ту била једна девојка“.

Сведок [REDACTED]: Они су ми наводили овај имена, ја познам те људе. Познам већину људи ту.

Председник већа: Кажите ми, да ли је становништво тада било наоружано у тој, на тој територији?

Сведок [REDACTED]: Како становништво, сви да ли смо били?

Председник већа: Да ли је било становништво на територији Босанске Крупе?

Сведок [REDACTED]: Па, јесте било наоружано, да.

Председник већа: Јесу сви војно-способни мушкарци били наоружани?

Сведок [REDACTED]: Па, мање-више јесу.

Председник већа: Јесу? Како сте третирали, Ви кажете били сте припадник војне полиције, како сте третирали, рецимо, лица која су муслиманске народности? Кажете сви су били избегли, није више било Муслимана на тој територији. Како сте третирали лица која пронађете ту на тој територији?

Сведок [REDACTED]: Па, и није било уопште на тој територији. Када је офанзива била, они су прешли на леву страну и ми смо остали на десној страни.

Председник већа: Добро. Ови младићи који су убијени тада у затвору, били су муслимански народ и они су на тој територији пронађени и ухапшени од стране војне полиције.

Сведок [REDACTED]: Постојале су групе које су из Санског Моста или од некуд пребациване својим путевима преко шуме, преко далековода за Бихаћ, покушали да се домогну територије.

Председник већа: Да ли су то биле групе цивилних лица или су били припадници неких оружаних формација?

Сведок [REDACTED]: Били су ти који су ишли тако, било је и цивила, било је и наоружаних људи.

Председник већа: Било је и наоружаних? Да ли су они могли да пређу преко ваше територије, рецимо да кажу да хоће да пређу на другу територију, а да их ви пропустите и да им дозволите ту могућност? Да ли је било таквих случајева да су тражили од тадашњих власти, цивилних или војних, да прођу кроз територију, да би отишли на територију коју је држала Војска БиХ?

Сведок [REDACTED]: Како је то организовано, ја не знам, то не знам.

Председник већа: Какав сте Ви имали задатак, рецимо, какву обавезу, ако затекнете нека наоружана лица који нису били припадници српског народа?

Сведок [REDACTED]: Затекнем, да их ухапсим, заробим, да их предам у команду.

Председник већа: Да их предате у команду. Кома сте предали конкретно, да предате та лица?

Сведок [REDACTED]: Па, ако је у полицији, онда командиру чете, односно безбедњацима, већ коме треба.

Председник већа: Добро. И како сте третирали та лица, као цивиле или као заробљенике?

Сведок [REDACTED]: Па, ако су наоружани, као заробљенике, ако су цивили, онда...

Председник већа: Само је било довољно да имају оружје, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро. Да ли има неко неко накнадно питање? Немате. Да ли сте имали неке трошкове? Ви сте изјавили да сте допутовали сопственим возилом из [REDACTED] и приложили сте рачун за гориво у износу од 8.430,00 динара. То је у оба правца или у једном правцу?

Сведок [REDACTED]: У оба правца.

Председник већа: И Ви тражите трошкове и трошкове исхране које нисте определили.

Констатује се да сведок [REDACTED] испоставља трошковник за трошкове које је имао за долазак на данашњи претрес и то на име трошкова горива у износу од 8.430,00 динара у оба правца и трошкове исхране.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Досуђују се сведоку [REDACTED] трошкови поступка у износу од 9.430,00 динара на име трошкова превоза и трошкова исхране за долазак на данашњи претрес.

Ови трошкови ће Вам бити уплаћени на рачун. Претпостављам да су Вам то објаснили у Служби за подршку сведоцима и оштећенима, на рачун који сте доставили. Можете сада да се удаљите. Да ли можемо да отпустимо сведока?

На сагласан предлог странака, сведок се отпушта из заседања.

Можете да се удаљите. Добили сте Вашу личну карту.

Сведок [REDACTED]: Хвала лепо. Довиђења.

Председник већа: Као што сте чули, присуство сведока [REDACTED] на претресу није до сада могло бити обезбеђено из разлога које сам већ навела, а са овим сведоком није био могућ ни телефонски контакт на достављене телефоне. Дакле, његово присуство није могло бити обезбеђено ни сарадњом Службе за помоћ и подршку сведоцима са службама у БиХ. Да ли сте сагласни да извршимо увид у раније дат исказ сведока [REDACTED]? Изволите тужиоче, браниоци?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поштовани суде, заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић. Сагласан сам да се изврши увид.

Председник већа: Браниоци?

Адвокат Александар Ивковић: Адвокат Александар Ивковић, бранилац Јоје Плавањца. Судија, пошто стварно није доступан, нити суд, нити ми можемо неку нову или другу адресу да ми знамо, да је то та адреса, а с обзиром да је сведок [REDACTED] саслушан пред Тужилаштвом, односно Тужитељством Босне и Херцеговине, и ја сам сагласан да се његов исказ прочита, јер не можемо доћи до њега.

Председник већа: Добро. Ви, браниоче?

Адвокат Јасминка Кузовић: Сагласна, такође.

Председник већа: Сагласни.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

На сагласан предлог странака, на основу члана 406 став 1 ЗКП, **врши се увид у:**

Исказ сведока [REDACTED], дат на записнику пред Тужилаштвом БиХ Сарајево од 23.12.2013. године у предмету Т 20 0 КТРЗ 0006572 13, а који се налази на странама 172-176 списка КТО-4/17.

Позивам режију да укључи мониторе ради емитовања писаних доказа.

Дакле, увид је извршен на основу тачке 2 члана 406 став 1, обзиром да је постојала сагласност странака.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

На основу члана 405 став 2 ЗКП, **врши се увид у доказне предлоге заменика тужиоца за ратне злочине, емитовањем преко лап-топа, уз истовремено емитовање на мониторима, и то увид у:**

Акт Тужитељства Босне и Херцеговине број Т200КТРЗО00657213 од 29.01.2016. године.

Овај документ се налази на странама 71-72 списка КТО-4/17.

Увид извршен.

Врши се увид у:

Акт-извештај општине Крупа на Уни, број 03-835-33/11 од 02.06.2011. године о војној припадности оптуженог Плавањац Јоје.

Документ се налази на странама 654-655 списка КТО-4/17.

Увид извршен.

Врши се увид у:

Акт-допуну извештаја МУП Унско-Санског кантона, број 05-1/04-5-04-3-969/10 од 30.10.2012. године са прилогом – обавештењем Општинске административне службе Општине Крупа на Уни, број 03-835-84/12 од 23.10.2012. године о војној припадности Наранчић Здравка.

Документ се налази на странама 656-657 списка КТО-4/17.

Увид извршен

Врши се увид у:

Акт МУП Унско-Санског кантона, број 05-07/03-6/04-3-969/10 РЗ од 30.11.2012. године.

Документ се налази на странама 662-663 списка КТО-4/17,

Увид извршен.

Врши се увид у:

Акт Републичког центра за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица број 08/4.4/566-66-1/13 од 20.12.2013. године са документом Међународне комисије за тражење несталих лица који се налази на страни 664 списка КТО-4/17.

Да ли вам је јасно, браниоци, извршили смо увид у оба документа, само је скенирано.

Увид извршен.

Врши се увид у:

Службену забиљешку МУП-а Унско-Санског кантона број 05-04/03-5-104/16 од 22.01.2016. године о упознавању оштећених са уступањем гоњења органима Републике Србије и потреби да се као оштећени изјасне да ли су сагласни да се кривично гоњење уступи Републици Србији.

Овај документ се налази на странама 73-75 списка КТО-4/17.

Увид извршен.

Врши се увид у:

Изјашњење оштећених у вези уступања кривичног гоњења за

Овај документ се налази на странама 76-80 списка КТО-4/17.

Увид извршен.

Врши се увид у:

Службену забиљешку Тужилаштва Босне и Херцеговине, Посебног одјела за ратне злочине број Т200КТР3000657213 од 08.01.2016. године са својеручним писмом од 11.01.2016. године, у вези контактирања оштећеног који живи у Словенији, ради уступања кривичног гоњења органима Републике Србије.

Овај документ се налази на страни 81 списка КТО-4/17.

Увид извршен.

Врши се увид у:

Одлуку Председништва Републике Босне и Херцеговине о проглашењу ратног стања.

Овај документ се налази на страни 684 списка КТО-4/17).

Увид извршен.

Врши се увид у:

Одлуку Председништва Републике Босне и Херцеговине о укидању ратног стања.

Овај документ се налази на странама 685-686 списка КТО-4/17.

Увид извршен.

Врши се увид у:

Извод из Казнене евиденције за Плавањац Јоју достављен од стране МУП Унско-Санског кантона, Прве полицијске управе, Полицијске станице Босанска Крупа, број 05-1/06-4-04-5093/10 од 20.12.2010. године.

Овај документ се налази на странама 660-661 списка КТО-4/17.

Увид извршен.

Врши се увид у:

Извод из Казнене евиденције за Наранчић Здравка МУП-а Унско-Санског Кантона, Прве полицијске управе, Полицијске станице Босанска Крупа број 05-1/06-4-04-3715/12 од 06.11.2012. године.

Доказ се налази на страни 664 списка КТО-4/17.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

На основу члана 395 став 4 тачка 3 ЗКП,

ОДБИЈА СЕ као неоснован и усмерен на одуговлачење поступка предлог браниоца оптуженог Јоје Плавањаца, адвоката Александра Ивковића да се у доказном поступку испитају у својству сведока сведоци [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED], као и предлог да се обави психијатријско вештачење од стране вештака оптуженог Јоје Плавањаца на околност стања његове свести дана 03.08.1992. године.

Имајући у виду до сада изведене доказе, предложене и од стране Тужилаштва за ратне злочине и од стране бранилаца оптужених који су усвојени и изведени на главном претресу, суд налази да би позивање наведених сведока и њихово испитивање на главном претресу само довело до непотребног одуговлачења поступка, и да су обзиром на до сада изведене доказе, ови докази сувишни, као што је веће нашло да је

сувишно и неуропсихијатријско вештачење оптуженог Јоја Плавањца на околности стања његове свести на дан 03.08.1992. године, да извођење наведених доказа не би допринело бољем разјашњењу чињеница, а посебно имајући у виду и тезу одбране оптуженог Јоје Плавањца.

Позивам заменика тужиоца за ратне злочине. Ви сте предложили да се у овом доказном поступку на главном претресу испитају и оштећени [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], који нису очевици овог догађаја. Њихово присуство до сада није могло бити обезбеђено. [REDACTED] је у међувремену преминула. [REDACTED] се налази у Словенији. [REDACTED] је у Немачкој. Ми смо их позивали, када су позивани сведоци-оштећени, они се нису одазвали, а достављен је и позив да се изјасне о имовинском захтеву, одштетном захтеву. Они се нису до сада изјаснили. Сведок [REDACTED] се налази у Словенији и [REDACTED] у Немачкој, те је очигледно да ће њихово позивање бити отежано, па Вас ја позивам, имајући у виду да нису очевици, да ли Ви insistирате на даљем позивању ових сведока и испитивању на главном претресу?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поштовани суде, заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић. Па, пошто они немају непосредна сазнања о овом кривично-правном догађају, то не мислим да ће допринети битно овом поступку, ми одустајемо, дакле, од ових сведока-оштећених, дакле, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], а [REDACTED] је преминула. Тако да такође одустајемо.

Председник већа:

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОТКЛАЊА СЕ извођење доказа испитивањем у својству сведока на главном претресу оштећених [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED].

Браниоци, ви сте били сагласни, нисте се противили извођењу ових доказа. Претпостављам да не insistирате на позивању?

Адвокат Александар Ивковић: Не, судија, не.

Адвокат Јасминка Кузовић: Не insistирамо.

Председник већа: Констатује се да су браниоци сагласни са предлогом заменика тужиоца за ратне злочине, који је одустао од испитивања у својству сведока [REDACTED]

Одређује се по службеној дужности извођење доказа на основу члана 405 став 2 ЗКП, емитовањем преко документ камере уз истовремено емитовање на мониторима, и то увид у:

Изјашњење оштећене [REDACTED] о имовинскоправном захтеву, дато пред Кантоналним судом у Бихаћу дана 19.10.2018. године.

Овај доказ се налази на страни 223 списка К-По2 бр. 11/17.

Констатује се да је увид извршен.

Немате никакве примедбе на све изведене доказе?

Ми смо извели све доказе који су предложени у овом доказном поступку. Да ли има неких предлога у допуну доказног поступка? Тужиоче?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам додатних предлога, поштовани суде.

Председник већа: Браниоци?

Адвокат Александар Ивковић: Одбрана нема нових доказних предлога.

Адвокат Јасминка Кузовић: Одбрана нема.

Председник већа:

Председник већа објављује – **доказни поступак је завршен.**

Наредни главни претрес ради изношења завршних речи странака, **одређује се за:**

15. октобар у 14,30 часова, судница број 2, што је присутнима саопштено уместо позива.

Довршено у 15,35 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА

